

РЕШЕНИЕ

№ 4935

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11744** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. П. Х., чрез адв. Г. М., срещу решение без номер от 13.09.2024 г., постановено по НАХД № 10589 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 101-ви състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 19-4332-007254/19.04.2019 г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл. 174, ал. 3, предложение първо от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца“ за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение и потвърденото с него НП като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че с НП се санкционира нарушение, за което не е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Излагат се доводи, че в АУАН и НП не било описано изпълнителното деяние на нарушението, а именно неизпълнение на указания и разпореждания за вземане на проба, за което едва в хода на производството пред

СРС били събрани гласни доказателства. Моли за отмяна на оспореното решение и отмяна на НП или при условията на алтернативност да върне делото за ново разглеждане от СРС.

Ответникът – началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не се явява и представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: с акт за установяване на административно нарушение серия GA № 960500 от 22.05.2023 г., съставен от младши автоконтрольор при ОПП - СДВР е установено, че на същата дата 22.05.2023 г., в 00:58 часа, в [населено място],[жк], по [улица]с посока на движение от ЖП прелез гара К. към [улица]жалбоподателят П. П. Х. с ЕГН [ЕГН] управлявал личния си автомобил марка „Ш.“, модел „О.“, с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището с [улица]при извършена проверка водачът отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабр. № 0133. На същия е връчен талон за медицинско изследване № 0176984 за МБАЛ „Света А.“. В акта е отразено, че са нарушени разпоредбите на чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП. Въз основа на горепосочения акт е издадено процесното наказателно постановление № 23-4332- 009706 от 01.06.2023 г., на Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 2000 (две хиляди) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП. В същото било посочено, че П. П. Х. не е дал кръвна проба за медицинско изследване. За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и материалният закон правилно е приложен.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена на основание чл. 189, ал. 1 и ал. 12 от ЗДвП със Заповед № 8121з- 1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 513з-5070/21.07.2015 г. на Директора на СДВР. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. АУАН и НП съдържат изискуемите по закон реквизити. Ясно и точно са посочени фактическите констатации, нарушената правна норма, както и правното основание за налагането на санкцията. При ангажиране имуществената отговорност на лицето са спазени административнопроизводствените правила.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно

средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Съгласно трайната съдебна практика, нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП съдържа две алтернативно предвидени форми на изпълнителното деяние – отказ от изпробване с техническо средство или неизпълнение на предписание за медицинско изследване, като за осъществяването на нарушението е достатъчно реализирането и на само една от тях, но е възможно, в условията на кумулативност, да бъдат извършени и двете форми на изпълнителното деяние. Този извод следва от граматическото тълкуване на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и употребения в разпоредбата съюз „или“. Нарушението при първата от посочените алтернативи е довършено с обективизирането на самия отказ за извършване на проверка с техническо средство и действията на нарушителя по извършване на изследване с доказателствен анализатор или даване на кръвна проба и провеждане на химическо изследване, не са елемент от фактическия състав за възникване на отговорността на дееца. На извод, че нарушението при първата от въведените в чл. 174, ал. 3 ЗДвП алтернативи е довършено със самия отказ да се извърши проверка с техническо средство, навежда и чл. 3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, която изисква съставянето на АУАН на мястото на извършената проверка, едновременно с издаване на талона за медицинско изследване.

В случая е безспорно установено, че касаторът е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабр. № 0133, което е и достатъчно основание за налагане на предписаната от закона санкция. Наказание е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП. Тези обстоятелства се потвърждават от доказателствата, представени по делото, включително от разпита в съдебното производство пред СРС на свидетеля при съставянето на АУАН А. Д., който посочва, че е бил повикан от колеги да тества водача за алкохол с дрегер, но последният е отказал да даде проба (л. 32 от нахд № 10589/2023 на СРС). Именно на тези доказателства се е позовал и районният съд, като ги е обсъдил подробно и в съвкупност с останалите представени по делото доказателства и е формирал обосновани изводи, че посочената в АУАН и НП фактическа обстановка е безспорно установена. Презумптивната доказателствена сила на АУАН не е оборена в хода на съдебното производство (чл. 189, ал. 2 ЗДвП). Обективизираното в АУАН и НП не се опровергава от събрания и проверен по делото доказателствен материал. От изслушаните свидетелски показания и от приетите писмени доказателства се установява, че водачът на МПС отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол. По безспорен начин са посочени

елементите от обективната и субективната страна на деянието. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоправен резултат. Съставът на СРС е взел предвид относимите към чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП факти и обстоятелства, извършил е дължимия анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. В този смисъл съдът намира за неоснователно възражението на касатора, че по делото не е доказано извършването на нарушението. С оглед гореизложеното се формира извод, че правилно, законосъобразно и справедливо административнонаказващият орган е наложил предвиденото наказание за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, при липсата на предпоставките по чл. 28 ЗАНН за освобождаване от отговорност поради маловажност на случая.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 63в, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 13.09.2024 г., постановено по НАХД № 10589 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.